

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CCXXI. — Wydana i rozesłana dnia 15. grudnia 1917.

Treść: (Nr 478. - 481.; 478. Rozporządzenie, w sprawie uregulowania obrotu nasieniem czerwonej koniczyny. — 479. Obwieszczenie, w sprawie rozpoczęcia czynności przez urząd gospodarczy dla morawsko-śląskiego obszaru przemysłowego. — 480. Obwieszczenie o zmianie granic południowo-zachodnich obszarów wojennych w Austrii. — 481. Rozporządzenie o obrocie lmem.

478.

Rozporządzenie Ministra rolnictwa w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 11. grudnia 1917,

w sprawie uregulowania obrotu nasieniem czerwonej koniczyny.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Przy zakupie i sprzedaży nasienia czerwonej koniczyny (także z jednoosnej łąki) zbioru austriackiego w krajach tutejszych nie wolno przekraczać następujących cen najwyższych:

	I	II	III	IV
	Najwyższa cena sprzedaży			
	dla producentów	dla pierwszych kupców na rzecz członków wojennego związku (§ 2.)	dla członków wojennego związku	na rzecz konsumentów
koron				
1. bez grzybka, o wartości użytkowej 85%; z plombą	800	830	855	890

	I	II	III	IV
	Najwyższa cena sprzedaży			
	dla producentów	dla pierwszych kupców na rzecz członków wojennego związku (§ 2.)	dla członków wojennego związku	na rzecz konsumentów
koron				
2. oczyszczone, ale niezupełnie wolne od grzybka, o wartości użytkowej 85%; z plombą	750	780	805	840
3. bez grzybka o normalnej wartości użytkowej; bez plomby	700	730	755	790
4. zawierające mały grzybek (wolne od wielkiego grzyba) bez podania wartości użytkowej; bez plomby	600	630	655	690
5. z wielkim grzybem bez podania wartości użytkowej przy kategorii I, II. i III.	320	350	375	500*)

*) To nasienie czerwonej koniczyny wolno wydawać użytkowej tylko w stanie oczyszczonym (niezupełnie wolnym od wielkiego grzyba) o wartości użytkowej 85% z plombą.

Ceny te rozumi się za 100 *kg* netto w miejscu wypchnienia albo w razie, jeżeli dostawa odbywa się koleją albo okrętem, na stacji kolejowej lub okrętowej sprzedającego.

W razie odroczenia zapłaty ceny wolno dodać do niej aż do 6 od sta procentu na rok.

Sprzedaż nasienia czerwonej koniczyny nie wolno czynić zależną od spełnienia innych aniżeli zwyczajnych w handlu warunków.

Do najwyższych cen sprzedaży, ustanowionych pod kategorią IV., można w drobnej sprzedaży ilości, nie przekraczających 20 *kg* nasienia czerwonej koniczyny, doliczać 10%owy dodatek.

§ 2.

Zakupywanie nasienia czerwonej koniczyny u producenta jest dozwolone tylko osobom, upoważnionym przez „Wojenny związek dla handlu nasionami czerwonej koniczyny“ (§ 7.), którym wolno sprzedawać tylko na rzecz członków tego wojennego związku.

Wyjętą od tego postanowienia jest sprzedaż nasienia czerwonej koniczyny wtedy, jeśli producent sprzedaje je wprost konsumentowi; w tym przypadku nie może jednak cena sprzedaży przekraczać najwyższego wymiaru, podanego w § 1. pod kategorią I.

Zakupywanie nasienia czerwonej koniczyny u producenta dozwolone jest także tym kupcom, mającym stałą siedzibę przedsiębiorstwa, którzy pokrywają miejscowe zapotrzebowanie nasienia czerwonej koniczyny przez drobną sprzedaż bezpośrednio rolnikom.

Kupcom tym, choćby sami byli członkami związku, wolno zakupywać nasienie czerwonej koniczyny także u członków wojennego związku.

§ 3.

Wysiewków (niezdolnych do kiełkowania nasion czerwonej koniczyny) nie wolno używać do zasiewu; w razie, jeżeli ich nie można użyć na karmę we własnem gospodarstwie, należy je zafiarować do zakupu Centrali dla środków pastewnych we Wiedniu.

Centrala ta ma objąć wysiewki po cenie 60 K za 100 *kg* netto od stacji kolejowej lub okrętowej sprzedającego.

Jeżeli jednakże odpadki te zawierają więcej niż 40% obcych części składowych, które nie są nasionami roślin strączkowych, albo jeżeli zawarta w nich ziemia, piasek lub kamyczki wynosi więcej niż 10%, może Centrala dla środków pastewnych potrącić stosunkową kwotę od ceny.

Jeżeli co do zniżenia ceny nie przyjdzie porozumienie do skutku, w takim razie rozstrzyga o cenie, jeżeli towar znajduje się w kraju, w którym istnieje giełda dla produktów rolniczych, sąd

polubowny tej giełdy, w przeciwnym razie sąd polubowny tej izby handlowej i przemysłowej, w której okręgu towar jest złożony.

Przy przesyłkach należy wysiewki oznaczyć jako takie na poświadczeniach przewozowych.

§ 4.

Zakupno nasienia czerwonej koniczyny z Węgier, Bośni Hercegowiny, zajętych obszarów nieprzyjacielskich i zagranicy celnej, jego sprzedaż w Austrii tudzież sprzedaż nasienia czerwonej koniczyny na rzecz zagranicy celnej jest dozwolona tylko wojennemu związkowi dla handlu nasieniem czerwonej koniczyny według wskazówek Ministra rolnictwa.

§ 5.

Polityczna władza krajowa może uznać posiadacza nasienia czerwonej koniczyny, aby o ile ono nie jest mu potrzebne do jego własnego zasiewu, dostawił je wojennemu związkowi dla handlu nasieniem czerwonej koniczyny.

Jeżeli posiadacz wzbrania się uczynić zadość temu wezwaniu, nateczas polityczna władza krajowa ma orzec o obowiązku oddania zapasów wojennemu związkowi dla handlu nasieniem czerwonej koniczyny i zarządzić w razie potrzeby przymusowe odebranie.

Polityczna władza krajowa ustanawia cenę na podstawie opinii wojennego związku dla handlu nasieniem czerwonej koniczyny z uwzględnieniem cen najwyższych oznaczonych w § 1.

§ 6.

Przesyłki nasienia czerwonej koniczyny mogą koleje żelazne lub przedsiębiorstwa żeglugi parowej przyjmować do przewozu tylko wówczas, jeśli do dokumentów przewozowych dołączono dla każdej przesyłki poświadczenie transportowe, wystawione przez wojenny związek dla handlu nasieniem czerwonej koniczyny według dołączonego wzoru.

Przy sprzedaży nasienia czerwonej koniczyny przez członków wojennego związku do rąk konsumentów należy dostarczyć nadto próbek sprzedanego nasienia.

Nie potrzeba poświadczeń przewozowych dla przesyłek zarządu wojskowego ani dla przesyłek z zagranicy celnej, z Węgier lub z Bośni i Hercegowiny.

§ 7.

Wszystkie organizacje rolnicze i wszystkich uprawnionych handlarzy nasion koniczyny, którzy z jedną z wymienionych w § 8. stacji kontroli nasion zawarli na podstawie obowiązujących przepisów umowę co do poręczania jakości i dodatko-

wej kontroli towaru (tak zwane firmy umowne), łączy się na czas trwania mocy obowiązującej niniejszego rozporządzenia w wojenny związek dla handlu nasieniem czerwonej koniczyny z siedzibą w Wiedniu.

§ 8.

Za stacje kontroli nasion, których firmy umowne są członkami wojennego związku dla handlu nasieniem czerwonej koniczyny, mają być uważane aż do dalszego zarządzenia następujące zakłady:

C. k. stacja kontroli nasion we Wiedniu,

Krajowa rolniczo-chemiczna stacja doświadczalna i kontroli nasion w Gracu.

Krajowa rolniczo-chemiczna stacja doświadczalna i kontroli nasion w Marburgu n. Drawą,

Krajowy zakład doświadczalny i badania środków żywności księstwa Karyntyi w Celowcu.

Rolniczo-chemiczny zakład doświadczalny i badania środków żywności dla Krainy w Lublaniu,

Stacja kontroli nasion centralnego kolegium rady kultury krajowej dla królestwa Czech w Pradze,

Morawski krajowy rolniczy zakład doświadczalny w Bernie,

Krajowa rolniczo-botaniczna stacja doświadczalna we Lwowie,

Rolnicza stacja doświadczalna c. k. uniwersytetu jagiellońskiego w Krakowie.

§ 9.

Handlarze i organizacje rolnicze, które roszczą sobie prawo należenia do wojennego związku, mają wykazać Ministerstwu rolnictwa istnienie wynogów potrzebnych do tego członkostwa.

Tacy handlarze i takie organizacje rolnicze, które już w ubiegłym roku obrotowym należały do wojennego związku, mają dostarczyć najdalej o dnia 31. grudnia 1917 temuż związkowi do ich człon-

Minister rolnictwa może w porozumieniu z Ministrem handlu, po wysłuchaniu wchodzących w rachubę stacji kontroli nasion zarządzić przyjęcie do wojennego związku także innych upoważnionych handlarzy lub stowarzyszeń rolniczych.

Ewentualne odmówienie przyjęcia następuje bez podania powodów.

§ 10.

Wojenny związek dla handlu nasieniem czerwonej koniczyny jest osobą prawniczą. Zastę-

puje go na zewnątrz prezydent lub jego zastępca. Tych mianuje Minister rolnictwa w porozumieniu z Ministrem handlu.

§ 11.

Do wojennego związku dla handlu nasieniem czerwonej koniczyny należą prócz wymienionych w §§ 4., 5. i 6. nadto jeszcze następujące zadania:

1. Przedkładanie Ministerstwu rolnictwa wniosków i opinii we wszystkich kwestjach, odnoszących się do obrotu nasieniem koniczyny,

2. nadzorowanie handlu nasieniem czerwonej koniczyny przez żądanie peryodycznych wykazów o dokonanych przez członków zakupów i sprzedaży,

3. troska o równomierne pokrycie zapotrzebowania.

W wykonaniu tego obowiązku przysługuje związkowi prawo żądania nasion czerwonej koniczyny od członków wojennego związku i prawo zarządzania, aby nasiona te zostały przesłane do pewnych oznaczonych obszarów,

4. współdziałanie w wydawaniu zarządzeń dla podniesienia jakości nasienia koniczyny,

5. przeprowadzanie innych zadań, które Minister rolnictwa może osobnym zarządzeniem poruczyć związkowi.

§ 12.

Prawne stosunki wojennego związku dla handlu nasieniem czerwonej koniczyny będą uregulowane statutem, który Minister rolnictwa wyda w porozumieniu z Ministrem handlu.

Członkowie związku mają wypełniać nałożone na nich w statucie zobowiązania i stosować się do zarządzeń związku, wydanych na podstawie tego statutu.

§ 13.

Wojenny związek dla handlu nasieniem czerwonej koniczyny stoi pod nadzorem państwowym, który wykonują komisarze rządowi, mianowani przez Ministra rolnictwa w porozumieniu z Ministrem handlu.

§ 14.

Czynności prawne, sprzeciwiające się postanowieniom niniejszego rozporządzenia, są nieważne.

§ 15.

Za przekroczenia niniejszego rozporządzenia i wydanych na jej podstawie przepisów, jakoteż

za każde współdziałanie w udaremnianiu zobowiązań, tem rozporządzeniem nałożonych, o ile czyny te nie podlegają surowszemu ukaraniu, będzie karała polityczna władza powiatowa grzywnami do 20.000 koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Jeżeli przekroczenia dopuści się przemysłowiec, można nadto, o ile zachodzą wymogi § 133. b, ustęp 1., lit. a, ustawy przemysłowej, zarządzić odebranie uprawnienia przemysłowego.

§ 16.

Jeżeli członek wojennego związku dla handlu nasieniem koniczyny dopuści się kilkakrotnie przekroczenia postanowień niniejszego rozporządzenia lub statutu, wydanego dla wojennego związku dla handlu nasieniem czerwonej koniczyny (§ 12.), natenczas Minister rolnictwa może w porozumieniu

z Ministrem handlu zarządzić wykluczenie tego członka ze związku.

§ 17.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia z dnia 24. listopada 1916, Dz. u. p. Nr. 396, dotyczące uregulowania obrotu nasieniem czerwonej koniczyny, z dnia 29. grudnia 1916, Dz. u. p. Nr. 433, i z dnia 21. lutego 1917, Dz. u. p. Nr. 67, w sprawie zmiany, względnie uzupełnienia rozporządzenia z dnia 24. listopada 1916, Dz. u. p. Nr. 396.

Höfer wlr.

Banhans wlr.

Toggenburg wlr.

Wieser wlr.

Silva-Tarouca wlr.

Poświadczenie transportowe dla nasienia czerwonej koniczyny.

Imię i nazwisko posyłającego

w..... jest uprawniony do przewiezienia
.....kg nasienia czerwonej koniczyny

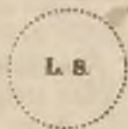
a to w czasie od..... do.....

z (nazwa stacyi nadania)

do (nazwa stacyi przeznaczenia).....

(koleją lub okrętem parowym) pod adresem (imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania odbiorcy)
.....

Wiedeń, dnia.....191..

**Wojenny związek dla handlu nasieniem
czerwonej koniczyny.**

Poświadczenia te należy dołączyć trwale do dokumentu przewozowego.
Dołączenie poświadczenia należy uwidocznic w dokumencie przewozowym.
Poświadczenie odbierze stacya przeznaczenia

479.**Obwieszczenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 12. grudnia 1917,**

w sprawie rozpoczęcia czynności przez urząd gospodarczy dla morawsko-śląskiego obszaru przemysłowego.

Urząd gospodarczy dla morawsko-śląskiego obszaru przemysłowego w Morawskiej Ostrawie, utworzony rozporządzeniem całego Ministerstwa z dnia 18. czerwca 1917, Dz. u. p. Nr. 260, ma podjąć swe czynności z dniem 20. grudnia b. r.

Z tym dniem przechodzą na ten urząd w granicach, określonych w § 2. wspomnianego rozporządzenia, uprawnienia przysługujące morawskiemu Namiestnictwu i śląskiemu Rządowi krajowemu.

Höfer wtr.

480.**Obwieszczenie Ministra spraw wewnętrznych z dnia 13. grudnia 1917**

o zmianie granic południowo-zachodnich obszarów wojennych w Austrii.

Naczelną komenda armii zarządziła na zasadzie § 1., ustęp 1., rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 17. sierpnia 1915, Dz. u. p. Nr. 241, zmieniając dotychczasowe odgraniczenie południowo-zachodnich obszarów wojennych, że powiaty sądowe Landeck i Ried, następnie powiaty polityczne Reutte, Imst, Insbruck, Schwaz, Kufstein, Kitzbühel, Briksen, Brunek i Lienz w książeconym hrabstwie Tyrolu, leżące dotychczas w południowo-zachodnim obszarze wojennym części księstwa Solnogradu i księstwa Styrii, następnie księstwo Karyntyi i księstwo Krajny wyłącza się z obszarów wojennych z dniem 15. grudnia 1917.

Odgraniczenie południowo-zachodnich obszarów wojennych w Austrii przedstawia się tedy w sposób następujący:

I.

Południowo-zachodni dalszy obszar wojenny obejmuje:

kraj Przedarulanii.

II.

Południowo-zachodni ścisłejszy obszar wojenny obejmuje:

uksiążecone hrabstwo Tyrolu z wyjątkiem powiatów sądowych Landeck i Ried oraz powiatów politycznych Reutte, Imst, Insbruck, Schwaz, Kufstein, Kitzbühel, Briksen, Brunek i Lienz,

margrabstwo Istrii,

uksiążecone hrabstwo Gorycyi i Gradyski, miasto Tryest z okragiem.

Toggenburg wtr.

481.**Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 14. grudnia 1917**

o obrocie lnem.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Każdy jest obowiązany, wszystek len lodygowy, znajdujący się w jego posiadaniu, poddać moczeniu i przerobieniu.

Celem dokonania przeróbki można zażądać także pośrednictwa T. akc. austriackiej Centrali dla lnu, które za policzeniem wynagrodzenia za międlenie w kwocie 42 K za każde 100 kg przerobionego lnu obejmuje przydzielenie zgłoszonego mu moczonego lnu austriackim międleniarzom; to wynagrodzenie za międlenie potrąci się od ceny kupna (§ 6.), przypadającej za przerobiony materiał. Koszta dowozu furą i transportu kolejowego ponosi zgłaszający. Co do lnu moczonego w je-sieni ma być zgłoszenie uskutecznione najdalej do dnia 15. stycznia 1918, co do lnu moczonego na wiosnę najdalej do dnia 15. czerwca 1918.

Len, który w powyższych terminach nie został przerobiony ani w T. akc. austriackiej Centrali dla lnu w tym celu zgłoszony, może być zażądany przez T. akc. austriackiej Centrali dla lnu i poddany przez nie przerobieniu (w danym razie namoczeniu) na koszt posiadacza; w tych przypadkach potrąci się z ceny kupna (§ 6.), przypadającej za przerobioną ilość, 5% na rzecz funduszu, służącego dla popierania uprawy lnu

a stojącego do wolnej dyspozycji Ministerstwu rolnictwa.

§ 2.

Surowy len łądgowy i len moczony w jejieni wolno sprzedawać dowolnie do dnia 31. grudnia 1917, zaś len moczony na wiosnę do dnia 31. maja 1918, jednakowoż tylko na rzecz austriackich miedleniarni lnu, które nie są połączone z tkalnią.

Sprzedaż na rzecz innych miedleniarni lnu jest dopuszczalna tylko za pośrednictwem T. akc. austriackiej Centrali dla lnu a sprzedaż na rzecz zakupujących len jedynie wówczas, jeżeli oni wykażą się zezwoleniem na zakupno, wystawionem przez Ministerstwo handlu.

Zakupno surowego lnu łądgowego i lnu moczzonego od członków stowarzyszeń uprawy lnu (stowarzyszeń miedleniarnianych) jest zabronione.

§ 3.

Wszystkie miedleniarnie są obowiązane w dniu 30. każdego miesiąca nadesłać wykazy ilości pobranego lnu łądgowego i wyrobionego zeń gotowego produktu (lnu i kłaków) do rąk T. akc. austriackiej Centrali dla lnu (organ handlowy w Trutnowie), które ma zlecenie przyjmowania tych wykazów i odsyłania ich do miejsca wyznaczonego przez Ministerstwo handlu.

Pierwsze zgłoszenie ma obejmować wszystkie zapasy, podczas gdy następujące mają objąć tylko te ilości, które zostały pobrane lub wyrobione począwszy od bezpośrednio poprzedzającego zgłoszenia, oraz wyrobiony z nich gotowy produkt.

Wszystkie miedleniarnie są obowiązane do zupełnego wyzyskania tych przyrządów, jakie posiadają w swem przedsiębiorstwie. Jeżeli jakaś miedleniarnia nie spełni tego obowiązku albo jeżeli ilość lnu, jaką ona nabyła celem przerobienia lub objęła do miedlenia za zapłatą, nie pozostaje w należytych stosunku do wydajności fabryki, to Ministerstwo handlu może jej w drodze władzy politycznej pierwszej instancji odebrać odpowiednią ilość lnu łądgowego i przydzielić na jej koszt do przerobienia innej miedleniarni.

§ 4.

T. akc. austriackiej Centrali dla lnu ma składać Ministerstwu handlu sprawozdania o spostrzeżeniach co do zaniedbywania obowiązków, przepisanych w § 3.

Gdyby się okazała potrzeba dokonania oględzin ubikacji składowych lub innych zakładów, lub wglądu do ksiąg i korespondencji, wyda Ministerstwo handlu potrzebne zarządzenie i ustanowi organ kontroiny.

§ 5.

Każdy jest obowiązany całe przedziwo (len i kłaki), uzyskane ze swego lnu, zaoferować bezwzględnie do zakupu T. akc. austriackiej Centrali dla lnu, przestrzegając podanych poniżej cen maksymalnych. T. akc. austriackiej Centrali dla lnu ma ponadto prawo zażądać lnu i kłaków po cenach maksymalnych przed otrzymaniem oferty, a to na podstawie przedłożonych zgłoszeń o zapasach (§ 3.).

T. akc. austriackiej Centrali dla lnu jest obowiązane rozstrzygnąć w ciągu 21 dni o ofercie — ile możliwości także na podstawie przedłożonych, rzetelnych wzorów — oraz objąć zakupiony przez siebie materiał natychmiast i zapłacić za niego gotówką.

Gdy oferent nie otrzyma w ciągu 21 dni żadnego rozstrzygnięcia T. akc. austriackiej Centrali dla lnu, może wówczas rozporządzać tym zapasem.

Jeżeli T. akc. austriackiej Centrali dla lnu nie obejmie ofertowanego lnu, ponosi ono całkowite koszty przewozu w jedną i drugą stronę wraz z kosztami ubezpieczenia.

§ 6.

Oznacza się następujące ceny maksymalne dla towaru, wyrobionego w Austrii, wysuszonego na powietrzu i nadającego się do zamagazynowania:

za 100 kg

za len miedlony.			
moczony:			
I.	380 K,	najmniej jednak	340 K
II.	330 „	„	300 „
III.	250 „	„	220 „

za len czesany			
I. jakości, który nie			
potrzebuje już po-			
wtórnego czesania			
w przedalni . . .	380 „	„	330 „

za len łamany:

I. jakości . . .	330 „	„	301 „
II. „ . . .	300 „	„	251 „
III. „ . . .	250 „	„	200 „

za kłaki z lnu łamanego i len kłaczony:

I. jakości . . .	180 „	„	151 „
II. „ . . .	150 „	„	101 „
III. „ . . .	100 „	„	60 „

za odpadki kłaków z lnu łamanego (Hatschke), przetrze-sione i oczyszczone . 50 „

Ceny rozumie się bez opakowania wraz z kosztami przesyłki do miejsca odbiorczego T. akc. austriackiej Centrali dla lnu, przy przesyłce wprost do przedzalni wraz z kosztami przesyłki do stacyi przedzalni.

Jako materiału do wiązania można używać tylko lnu tej samej wartości.

Skrapianie przeznaczanego do oddania materiału jest zakazane.

§ 7.

Obejmowanie lnu przez T. akc. austriackiej Centrali dla lnu odbywa się w miejscach odbiorczych, ustanowionych obecnie w Trutnowie, Brodzie Niemieckim i w Hannsdorf.

Ministerstwo rolnictwa może w porozumieniu z Ministerstwem handlu dla strzeżenia interesów uprawiaczy lnu ustanowić przy Centrali dla lnu ich mężów zaufania; przysługuje im, polegające na wydawaniu opinii współdziałanie przy szacowaniu lnu, dostarczonego Centrali i jej miejscom odbiorczym, a to w szczególności wówczas, jeżeli chodzi o ustanowienie typowych wzorów jakościowych, jak również w tych przypadkach, w których osiągnięcie zgodnego porozumienia co do objętego lnu (§ 7., ustęp 6.) natrafi na trudności.

T. akc. austriackiej Centrali dla lnu ma prawo ustanawiać legitymowanych przez Ministerstwo handlu zbieraczy w celu wyszukiwania i obejmowania lnu w miejscu składowem. Organa te są — bez ujmy dla ich cywilno-prawnej odpowiedzialności wobec T. akc. austriackiej Centrali dla lnu — odpowiedzialni za sumienne przestrzeganie postanowień niniejszego rozporządzenia i podlegają w tym względzie postanowieniom karnym § 10. Winni oni przy sprawowaniu swej funkcji trzymać się instrukcyi, wydanej przez T. akc. austriackiej Centrali dla lnu a zatwierdzonej przez Ministerstwa handlu i rolnictwa, oraz przedkładać temu towarzystwu rachunki z obrotu pieniężnego. Ministerstwo handlu może również każdego czasu ustanowionym zbieraczom odebrać udzielone im legitymacye.

Przy obejmowaniu lnu ma zbieracz dać sprzedawcy odpowiedni zadatek. Resztę wypłaca się po ostatecznem oszacowaniu lnu przez miejsce odbiorcze po potrąceniu kosztów dowozu furą i kosztów transportu do miejsca odbiorczego, które ma strona ponieść po myśli tego rozporządzenia.

Zbieracz ma jednak także prawo do objęcia lnu na stały rachunek wówczas, jeżeli sprzedawca woli ten sposób postępowania.

W razie, jeśli dobrowolna ugoda nie przyjdzie do skutku, ma ustanowić wynagrodzenie za

len objęty przez T. akc. austriackiej Centrali dla lnu przy współdziałaniu strona sądu powiatowy, w którego okręgu towar się znajduje, w postępowaniu niespornem, po wysłuchaniu znawców.

Wniosek co do sądowego oznaczenia ceny objęcia musi być przedłożony w ciągu 30 dni, licząc od dnia, w którym strona została przez T. akc. austriackiej Centrali dla lnu zawiadomiona o wysokości ceny objęcia, gdyż inaczej wniosek ten będzie wykluczony.

W tym przypadku winno T. akc. austriackiej Centrali dla lnu zapłacić na razie przy objęciu ofiarowaną przez siebie cenę kupna w gotówce.

Orzeczenie sądu powiatowego można zacząć rekuresem w ciągu 8 dni. Przeciw orzeczeniu II. instancyi dalszy środek prawny jest niedopuszczalny.

O ile jedna ze stron ma uiścić kosztu postępowania, lub ma się je rozdzielić pomiędzy strony, rozstrzyga sąd według swobodnego uznania.

Obowiązek do dostawy nie ulega zwłoce wskutek postępowania sądowego.

§ 8.

T. akc. austriackiej Centrali dla lnu ma zawiadamiać co miesiąca Ministerstwo handlu lub miejsce przez nie oznaczone, jakie ilości przerobionego lnu i kłaków objęło.

§ 9.

Przewóz lnu łądowego jakoteż przerobionego nu lub kłaków koleją lub furami dozwolone jest tylko na podstawie poświadczeń transportowych, wystawionych według dołączonego wzoru przez T. akc. austriackiej Centrali dla lnu. Bez takiego poświadczenia jest przewóz tylko wtedy dopuszczalny, jeżeli chodzi o przewiezienie lnu moczzonego furami lub o przesyłki, których odbiorcą jest według listu przewozowego jedno z miejsc odbiorczych T. akc. austriackiej Centrali dla lnu w Trutnowie, Brodzie Niemieckim lub w Hannsdorf.

Dla przesyłek zarządu wojskowego, dla przesyłek z zagranicy cłowej, z Węgier, z Bośni i Hercegowiny, w końcu dla przesyłek, które w czasie wejścia niniejszego rozporządzenia w życie odstawiono do zakładu przewozowego, nie potrzeba takich poświadczeń transportowych.

§ 10.

Sprzedawanie materiałów, oznaczonych w § 6. po cenie wyższej od ustanowionych cen maksymalnych, jest zakazane. Kto działa wbrew temu zakazowi, pośredniczy w interesach, zawieranych po wyższej cenie lub w inny sposób dopuści się przekroczenia przepisów tego rozporządzenia będzie karany przez władze polityczne I. instancji grzywnami do 20.000 koron lub aresztem do sześciu miesięcy. Kary te można także nałożyć obok siebie. Nadto można orzec przepadek towarów, do których czyn karygodny się odnosi, a jeżeli przekro-

czenie popełnione zostało przy wykonywaniu przemysłu, także utratę uprawnienia przemysłowego.

§ 11.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia ministerjalne z dnia 2. stycznia 1917, Dz. u. p. Nr. 2, i z dnia 10. października 1917, Dz. u. p. Nr. 405.

Banhans wlr.

Schauer wlr.

Wimmer wlr.

Wieser wlr.

Silva-Tarouca wlr.

Poświadczenie transportowe dla lnu.

Imię i nazwisko posyłającego

w..... jest uprawniony do przewiezienia
..... kg lnu (lnu łądowego, lnu łamanego, kłaków lnianych),
a to w czasie od..... do.....
z (nazwa stacji nadania)
do (nazwa stacji przeznaczenia).....
(koleją lub okrętem) pod adresem (imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania odbiorcy).....
.....
..... dnia 191..

T. akc. austriackiej Centrali dla lnu.

Poświadczenie to należy dołączyć trwale do dokumentu przewozowego.
Dołączenie poświadczenia należy uwidocznić w dokumencie przewozowym.
Poświadczenie odbierze stacja przeznaczenia.